

ikke troet at kunne slutte sig til det af dansk fotografisk Forening i en som Bilag nedenfor trykt Henvendelse udtalt Ønske om at ophæve den for Almenheden betydningsfulde Betingelse for Eneretten, at der skal være gjort Anmeldelse om, at man forbeholder sig den, og at ethvert udgivet Eksemplar skal være forsynet med Navn og Ordet „eneberettiget“. Det turde endog være rigtigt, for ikke at paalægge den Myndighed, der skal modtage Anmeldelserne, et altfor besværligt Hverv, at kræve, at ikke blot Ordet „eneberettiget“ skal findes paa Eksemplarerne, men tillige Angivelse af, naar Eneretten er udløben. En i denne Retning gaaende Ændring til § 41 har Udvalget bragt i Forslag. Derimod har Udvalget anset det forvarligt noget at lempe den i § 41, 3dje Stykke indeholdte Regel om Fotografier, der ere udførte efter Bestilling, i Retning af de i den nævnte Henvendelse udtalte Ønsker, saaledes at Bestillerens Eneret kun fastholdes ved Portretfotografier, medens den ved andre bestilte Fotografier tillægges Fremstilleren, med Forbehold i Henseende til Afhændelse af Fotografierne af Bestillerens Samtykke. Denne Bømpelse til Gunst for Fotografen medfører ingen Forandring i Forslagets Regel om, at det bestilte Fotografi ikke uden Bestillerens Samtykke maa udstilles til offentlig Bestyrelse. Denne Del af Bestemmelsen i § 41, 3dje Stykke er derfor bibeholdt uforandret.

De almindelige Bestemmelser, som indeholdes i Forslagets fjerde Afsnit, har Udvalget i det hele kunnet slutte sig til. Den Tanke, som fra et Medlems (D. Hansen) Side blev udtalt ved Forslagets 1ste Behandling, at Forsølgningen til Straf fra privat burde gøres til offentlig efter Begæring, har i Udvalget ikke vundet Tilslutning, og han har derfor troet ikke at burde fastholde den. Til § 45 foreslaar Udvalget at føje en nærmere Angivelse af, hvad der skal anses som „dansk Forlag“. Man har herved for Øje, at den Regel, der som Undtagelse fra Princippet giver fremmede Forfattere den danske Lovs Beskyttelse, naar

de lade Værket udkomme paa dansk Forlag, er givet i den danske Forlagsvirksomheds Interesse, og derfor ikke bør finde Anvendelse, naar fremmede Forlagsforretninger indrette Filialer her i Riget.

Til Forklaring af de Ændringer, man foreslaar ved § 46, bemærkes, at man ikke har noget imod, at der tages saa meget Hensyn til Fortiden, som stet ved Forslagets Regler i Paragraffens 2det og 3dje Stykke, og hvorefter bl. a. endog blot loblig paa begyndte Gengivelser fremdeles kunne offentliggøres, selv om Offentliggørelsen vilde være forbudt efter den nye Lov. Men der ses ingen Grund til, at der endog skal gives 3 Maanedere efter Lovens Kundgørelse til med den nævnte Virkning at paabegynde en Gengivelse. Grænsen i saa Henseende bør formentlig være Lovens Kundgørelse.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) I 2den Linie efter „til“ indstyttes: „at offentliggøre sit Skrift“, og disse Ord udgaa i Paragraffens sidste Linie.

Til § 3.

2) I 1ste Stykke, 1ste Linie, rettes „Skrift“ til: „Værk“.

3) I 2det Stykke, 1ste Linie, rettes „til“ til: „af“.

Til § 4.

4) I 4de Stykke, 3dje og 4de Linie, rettes „de 10 Aar“ til: „ovennævnte Frist“.

Af D. Hansen:

Til § 6.

5) Til sidste Stykke efter „hører“ føjes, idet „.“ forandres til „“: „samt for Værker, der ere frembragte ved Samvirken mellem en Forfatter og en Kunstner (illustrerede Værker)“.